

POEDELBODE

GASTHEREN TEUN ALFRED MICHEL ROY SEBAS HANS & JAN PRESENTEREN

POOLBODE NO.9 ZATERDAG 11 JULI

UIT HET POOLCENTRUM RIDDERSTRAAT 29 NIJMEGEN / WWW.POOLBODE.NL

K. 1990 WIL KERSEMAKERS 1992 ANTON SCHAAP 1994 WIL KERSEMAKERS 1996 ANNE LILIAN 2000 LOUIS VAN ZETTEN 2004 THEO HELDENS 2006 LOUIS VAN ZETTEN 2008 GARIEN KOLDEWEIJ 2010 ROB FILA

HET SPOORBOEKJE VOOR DE FINALE MORGEN NA NL-BRAZILIË!

EIN TROOST!

TOP-10 NA 62 WEDSTRIJDEN

(3)	1 HENKI!	70	10	80 (+9)
(1)	2 JESSEVS	68	10	78 (+5)
(2)	3 ESTHER HERMANS	67	10	77 (+9)
(9)	PAULA SILVEYRA	67	10	77 (+9)
(10)	5 LOES UIJLEN	68	8	76 (+9)
(4)	BUREAU INTERSOC	65	10	75 (+5)
(14)	MINKE ORTHOFER	69	5	74 (+9)
(17)	DE MANNEN VERD.	68	5	73 (+9)
(5)	9 DAVIDZE KÖNNING	64	9	73 (+5)
(5)	RIANNE SAVENIJE	64	9	73 (+5)

STAART NA 62 WEDSTRIJDEN

1	JOOST JELIASKOV	29	0	29
2	MICHEL DE LAAT	27	6	33
3	LOEK VAN PERSIE	29	7	36
4	PETER-PAUL VERKOEIJEN	31	5	36
5	JACQUELINE SANGERS	35	1	36
6	HAN GEURTS	29	8	37
7	GERBEN VD HEIJDEN	30	7	37
8	CARLO VD BORG	33	4	37
9	MARTIJN DE BONT	32	6	38
10	CARIEN KOLDEWEIJ	33	5	38

RONDE GEMIST? GEEN KANS MEER OP SPEK & BONEN!

DINSDAGAVOND:

Na de ontkenning (*Hij zit!!*) kwamen de woede (*Allemaal van onze belastingcenten!*) en het verdriet (*We moeten tegen Fred en Jo.*) Als het goed is, zitten we ondertussen allemaal wel in de fase van aanvaarding. Toch, deelnemers? Dat betekent wel meteen: nog een hele tijd wachten. En na een jaartje of twee, vier van aanvaarding zijn ze er dan vast weer, onze vrienden hoop & verwachting. Irreëler en opgeblazerder dan ooit. Maar nu even niet. Nu gaan we alleen nog voor de poedelprijs. Het beste wat we jullie en onszelf nu kunnen bieden is troost. En die troost vinden we overal in, onder, tussen en bovenop. Onze jongens hoeven zondag niet tegen Duitsland: een troost. Van Gaal niet op een bordes in lederhosen: een troost. En natuurlijk vinden we vooral troost in het poolbodeklassement. Bakken vol troost zelfs. Een bak met een uitroepteken ging naar Henki! De twee nullen op het scorebord betekenden twee punten voorsprong op de rest. 'Ja... ja... NEE!' riep de vertwijfelde Esther Hermans in de 92e minuut. 'NEE!' echode Bureau Intersoc. Beiden mogen zich troosten

met de gedachte dat de eindzege nog altijd binnen handbereik is. Overigens, op papier geldt hetzelfde voor columnist JNNK. Maar ja, voorspellen doe je niet op papier, dat gaat tegenwoordig allemaal digitaal. In welke taal Paula Silveyra voorspelt, is iedereen intussen wel duidelijk: en Español! (Of misschien het Iguazú.) Net als haar landgenoten staat zij klaar om de hoofdprijs in te pikken. Vanuit zijn troosteloze positie kijkt Rob Fila met gemengde huwelijksgevoelens toe. Zou hij z'n date met Mej. Troost dan toch door laten gaan? In Baarn hebben Joep en Minke afspraken gemaakt over de te voorspellen uitslagen en de verdeling van de buit. Ineens zit ook Herman Heuver op het vinkentouw, het soelaas op te pikken. Hoe komt die daar? We waren al bijna vergeten dat hij meedeed. De poolbode is zoals altijd stukken verrassender dan het WK. Wie zeker niet gaat winnen, is Sep van Harren. Hij heeft maar 24 punten. Daarmee sta je vrijwel onderaan. Voorspeld in slechts 10 wedstrijden. Dus stel je voor dat... Een schrale troost.

de Poolbodes

6

WAHNSINN

ECHTE MANNEN

Echte mannen houden ten koste van alles Arjen Robben van scoren af en zitten er niet mee dat ze een anusblessure ophopen. Die Mascherano kon na die verschrikkelijke halve finale tegen Nederland toch al niet zitten: wegens veel te veel veren in zijn kont.

De Duitsers kunnen in de finale tegen Argentinië het nodige rechtzetten. Volgens een Duits voetbalblad zijn ze volledig 'fokusiert'. Hopelijk winnen onze Oosterburen van een in bijna geheel Zuid-Amerika gehaat land. Heerlijk om aan de hand van een voetbaltoernooi op de hoogte te worden gebracht van moeilijke onderlinge verhoudingen. Kan internationaal duidelijker Ko Colijn een volgende keer alsjeblieft de plek innemen van die verschrikkelijke Hugo 'dat stuit mij tegen de' Borst.

Huizen zijn dezer dagen in Duitsland niet of nauwelijks versierd. Auto-spiegels hebben wel geregeld een zwart-rood-geel condoom om. Het

valt allemaal wat tegen, met die Duitse voetbalhysterie. Want de echte mannen van Löw veegden dinsdag de vloer aan met de Braziliaanse jongens en zorgden voor rust voor de meest bizarre minuten van een toernooi met veel dynamiek, strijd, geouwehoer, gedram, onkunde, juweelgoals, onrecht en oogstrelende acties (Robben tegen Costa Rica rechts in de hoek, als een ware balkunstenaar). De Duitsers zorgden volgens hun commentator van dienst voor Wahnsinn. Daar kunnen we het volledig mee eens zijn. En wij zouden ons in het nagesprekje voor de reclameborden aanzienlijk vrolijker hebben gedragen dan Müller en Klose. Die twee oogden na de even daverende als wrede 7-1 zege op de Brazilianen als zwaar gedepimeerde doodgravers. Wahnsinn.

Bertie B.

ZATERDAG 12 JULI 22.00 UUR
BRAZILIË – NEDERLAND

De halve finale tegen Argentinië was om te huilen en de tranen kwamen dan ook. Het zontje van Arjen Robben krijste het hardst onder de donkere hemel van São Paulo. Een Vlaamse commentator snikte zachtjes mee. Verder was iedereen met stomheid geslagen. Wat was het erg! En hoe moest het nu verder? De voorbereidingen voor de finale waren getroffen, een extra scherm was opgehangen, net als een oranje zeil tegen de regen. Nog snel wat extra vlaggetjes aan de schutting - maandag werd een thuiswerkdag. Wat hadden we er zin in! Zelfs in de kater. Maar niet al op donderdag.

Dat het nog veel erger kon, hadden we een dag eerder al gezien. David Luiz huilde mischien wel de heetste tranen van dit WK. Van elk WK. Halverwege het Braziliaanse volkslied stond Müller al vrij in de zestien: 1-0. Het begin van twintig onvoorstelbare minuten. En daarna nog 60 minuten en vier jaar lijden. Kletsnatte tijden.

Maar het kan nóg erger: laat Robben morgen twee keer Thiago Silva voorbijlopen alsof-ie geschorst is. Laat Van Persie één bal recht raken en Memphis er echt Depayday van maken. Dan wordt er in Brazilië nooit meer voetbald. Willen we het zo erg? Of slaan we tijdens het volkslied gewoon een arm om de Brazilianen heen?

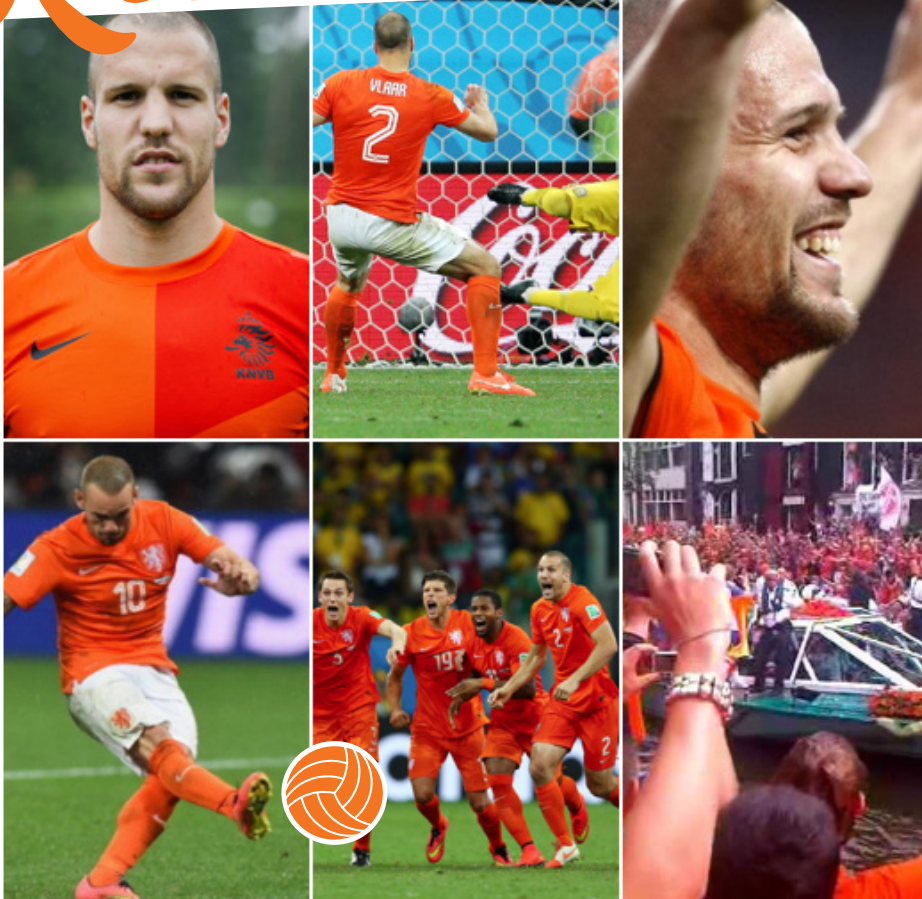
ZONDAG 13 JULI 21.00 UUR
DUITSLAND – ARGENTINIË

Weer die Duitsers, weer die Argentijnen. Sommige mensen weten gewoon niet wanneer het genoeg is. Duitsers en Argentijnen al helemaal niet. Hoe vaak stonden die wel niet tegenover elkaar in een WK-finale? We noemen vast een paar jaartallen: 1986 en 1990. En nu weer, hou eens op zeg. Of organiseer lekker zelf een toernooitje. *Hennie de Haan: Een nieuwe wereldvoetbalbond oprichten, bijvoorbeeld de HIHA, en niets zeggen tegen Argentinië en Duitsland!*

Even wat overwegingen voor de voorspellers onder ons. Als Duitsers en Argentijnen geen finales tegen elkaar spelen, zijn het kwartfinales. Die winnen de Duitsers altijd. De laatste keer zelfs met 4-0. Zegt dat iets? Jullie denken vast van wel, want je wint ook niet zomaar met 7-1 van Scolari en kanarie. Wij denken eerder aan een absurd goede Deutsche generale. Dus waarom zouden de Argentijnen niet gewoon winnen?

Ron's dream

De Argentijnen hebben nog een piepel in de mouw. Een halfjaar voor het WK ontvangt Oliver Bierhoff een aanbod van het Melia Hotel in de hoofdstad Brasilia: 'Graag herbergen we die Mannschaft in ons prachtige hotel, als die zich voorbereidt op de finale, die u vast weer gaat halen. De eindstrijd speelt zich, zoals u ongetwijfeld weet, altijd af in de hoofdstad. En omdat uw aanwezigheid een mooie reclame is voor ons hotel en de stad, is het verblijf geheel gratis!' Bierhoff wrijft zich in de handen. Een buitenkans! Gratis verblijf, vlak bij het stadion! *Hennie de Haan: De village piepel! De finale is in het geheel niet in de hoofdstad Brasilia, maar in de voormalige hoofdstad Rio de Janeiro, 1100 kilometer naar het zuiden! De nietsvermoedende Duitsers begeven zich naar het verlaten Estádio Nacional! Een uur later, in het Maracanã, blaast scheidsrechter Nicola Rizzoli voor het begin en einde van de wedstrijd. Een reglementaire nederlaag van 3-0 voor de Duitsers!*

LOSERS!

Tragiek op het poolbodecentrum. Negen Poolbodes aan voorbeschouwingen en er geen ene balomwenteling verstand van hebben. Let op. Alfred: plaats 92. Michel: plaats 165. Hennie de Haan: 246. Wat erg. Daar vertrouwen jullie je zuur verdiende inschrijfgeld aan toe. En weet je, het kan nog veel erger. We kijken even terug op Poolbode #1: de voorbeschouwingen.

Engeland: Football goes home. Waarschijnlijk al na drie wedstrijden. Want laten we eerlijk zijn: Costa Rica is misschien nog te doen voor ze, maar Uruguay en Italië? No way. Ecuador: Wees maar blij dat er alerte poolbodes zijn, want wie had jullie anders voorspeld dat we Ecuador treffen in de halve finale? Ergens begin juli. Zet maar in je agenda. Frankrijk: Wie Frankrijk zegt, zegt Noord-Korea. Argentinië: De Argentijn bakt er al twintig jaar niets van. Ja, een flinke steak, het liefst cocido. Tussendoor een empanada of een paar tamales en een vorkje salade van de vrouw. Iran: In de gaten houden, de Iraniërs. Duitsland: Duitsland won nog nooit een WK buiten Europa. Een EK trouwens ook niet. Slecht eigenlijk!

STOPPERS & KETZERS!

Klose to the end 🍷 Nederland speelt vanavond ineens tegen Brazilië, hahaha! 🍷 Je hebt zelf een keizer in je baard, Robben! 🍷 Neymar raakte bijna verlamd door dat knietje in zijn rug. Een dag later was het de beurt aan zo'n 16 miljoen Nederlanders. 🍷 Intussen heeft Suarez een flinke hap genomen uit het budget van Barça 🍷 Ach arme Fred! 🍷 Dat is toch ook niks, zo'n heel toernooi zonder Wilma. 🍷 Braziliaans volkslied is geschreven door Fernando Vuvuzela. 🍷 Normaal heeft de Hulk geen schaar nodig 🍷 Robin van Persie droomt ervan om net zo goed te worden als Johan Cruyff. Omdat het voetballend niet zo lukt, probeert hij het met zijn single 'Oei Oei Oei, dat was me weer een looplijn'. 🍷

Het meisje en het wk Pool Pin-up

Grapjes

Mijn vader ontdekte dit WK - en heel veel anderen met hem - dat er veel grapjes over de wedstrijden werden gemaakt. Meer dan anders, omdat er niet alleen hard gelachen werd om de grapjes van voetbal kijkende vrienden binnen de huiskamer muren, maar ook om plaatjes met grapjes die door het hele land en daarbuiten verstuurd werden per smartphone. Whatsapp.

'Wacht,' zei mijn vader na Nederland-Mexico, 'ik stuur een paar plaatjes door.' Dat waren er tien. Het begon met een leeuw met een mexicano in zijn mond en eindigde bij de three amigos met de koppen van Robben, Van Persie en Sneijder. Hij weet heel goed dat ik niet hou van humor om te lachen. Hij eigenlijk ook niet. Maar grinniken doen we wel. Toch denk ik dat hij zich vooral verbaast over de ongekende mogelijkheden van Photoshop, ik bedoel Paint, de smartphone en bijbehorende toepassingen. En de snelheid van de grapjes. (Dat er een heel twelftal die grapjes al drie weken geleden heeft klaargezet, laat ik onvermeld. Het is te leuk mijn vader te horen lachen.)

Zaterdag stuurde ik nog geen uur na de wedstrijd - ik had de foto zelf al in zes versies op Twitter voorbij zien komen - de foto van Willem-Alexander en Maxima in bed. Mijn vader snapte 'm niet. Ik legde het hem geduldig uit. Hij herkende de koning en koningin niet en dacht Louis van Gaal te zien chagrinen in bed. 'Wat ze allemaal bedenken, hè,' zei hij. Toen ik de cocktail die verpulverd werd onder de bierpul naar onze 'Harings'-groep stuurde, lachte mijn tien jaar jongere zusje. Zij had het filmpje inmiddels in vier Whatsapp-groepen ontvangen. Ik zei: 'Maar papa vast nog niet.'

Afgelopen woensdag was er geen tijd meer voor grapjes. Nu ja, ik had mijn juichpak aan en oranje lak op mijn nagels, maar dat was het dan ook wel. Herinneren jullie je dat ik geen van onze jongens kende? Koning Louis heeft ervoor gezorgd dat ik onze jongens wél heb leren kennen. Daar had ik geen grapjes meer voor nodig. En ook mijn vader, net bekend met het hoe en waarom van de grapjes via Whatsapp, bleef angstvallig stil. 'Sms Indi aan' kwam nog even voorbij, maar ondanks de trage wedstrijd was er voor doorsturen of erom lachen geen tijd.

Louis vertelde dat hij er geen moment aan dacht dat we konden verliezen. Tot aan de penaltyreeks toe. Ik voelde exact hetzelfde. Ook een verdienste van Louis. We konden toch ook niet verliezen? We hoefden alleen maar Van Persie te vervangen. En ik genoot. Toch. Zeker toen Jordy er eindelijk in kwam. Want Jordy wilde wel naar voren. En toen geloofde ik er nog meer in. Ik vergat alle grapjes die er gemaakt waren en herinnerde me een frase uit een tekst die ik onlangs las: ik had 'de ironieloze wens om niet te relativieren'. We zouden wereldkampioen worden. Tot iets na 00.30 op donderdag 10 juli 2014 wist ik het zeker.

Na de wedstrijd bleef het stil. Geen grapjes. Een wonderschone van trots schreeuwende Robben die nog maar eens herhaalde hoe trots hij was en ik vond het niet erg dat hij dat al honderd miljoen keer had gezegd. Want hij toonde zich zo'n goede verliezer. Onze jongens hebben verloren, maar ze hebben alle grapjes overbodig gemaakt. (Alleen over Van Persie mogen we nog even cynisch doen.) En ik was even bij ze. Ik was een beetje verdrietig, maar geloof inmiddels in het EK van 2016.

Het enige echte grapje kwam van de man van de wedstrijd, zijn schouder en de doellijntechnologie.